

Hãy chọn Mùa Xuân Vĩnh Hằng !

Xuân trong Kinh Thánh

Mùa Xuân là mùa đặc biệt, không chỉ có cảnh vật đẹp nhất trong năm vì cây cối vừa hồi sinh từ mùa Đông băng giá: Đâm chồi, nảy lộc, đơm hoa, kết trái; đồng thời lòng người cũng cảm thấy rất "khác lạ". Mùa Xuân được ví là thời tuổi trẻ – gọi là tuổi thanh xuân. Trong đời người, tuổi xuân là tuổi đẹp nhất. Xuân đời và Xuân người, đó là kỳ công của Thiên Chúa, và là tặng phẩm Ngài trao ban cho con người.

Kinh thánh cũng nói đến mùa Xuân với những khía cạnh khác nhau, cả nghĩa đen và nghĩa bóng. Kinh Thánh nhắc tới mùa Xuân theo nghĩa bình thường, tức là một trong bốn mùa trong năm:

– Vị ngôn sứ đến gặp vua Ít-ra-en và thưa với vua: *"Mời vua đi! Xin vua can đảm lên! Xin cân nhắc và xem xét điều ngài phải thực hiện, vì mùa xuân tới vua A-ram sẽ tấn công ngài"* (1 V 20:22). Như vậy, mùa Xuân còn là cơ hội để chúng ta dẫn đo, cân nhắc, suy nghĩ,...

– Mùa Xuân là mùa bình an, nhưng người ta vẫn chưa thực sự an bình: *"Khi mùa xuân tới, vua Ben Ha-đát kiểm tra người A-ram và tiến lên A-phếch giao chiến với Ít-ra-en"* (1 V 20:26).

– Mùa Xuân là mùa yêu thương, vậy mà vẫn có tội ác: "Lúc **xuân về**, thời mà các vua ra quân, ông Giô-áp đưa lực lượng quân đội tàn phá đất đai của con cái Am-mon. Ông tiến quân vây hãm Ráp-ba, còn vua Đa-vít ở lại Giêrusalem. Ông Giô-áp tấn công và triệt hạ Ráp-ba" (1 Sbn 20:1), hoặc: "Lúc **xuân về**, thời mà các vua ra quân, vua Đa-vít sai ông Giô-áp đi, cùng với các bề tôi của vua và toàn thể Ít-ra-en. Họ giết hại con cái Am-mon và vây hãm Ráp-ba. Còn vua Đa-vít thì ở lại Giêrusalem" (2 Sm 11:1).

– Nói về Thượng tế Si-môn, sách Huấn Ca ví von: "Ông ví như đoá hồng tươi nở giữa **mùa xuân**, như cây huệ mọc bên bờ nước, tựa chồi non Li-băng giữa mùa hè" (Hc 50:8).

– Mưa Xuân đặc biệt hơn các loại mưa khác. Ôn mưa móc của Hoàng đế nhắc nhở chúng ta về hồng ân Thiên Chúa: "Long nhan rạng rỡ là bầy tôi được sống, ơn vua ban xuống như mây đổ **mưa xuân**" (Cn 16:15).

– Ngay trong lời than vãn của Thánh Gióp vẫn chứa niềm hy vọng, và ông còn so sánh với mùa Xuân: "Họ chờ đợi tôi như chờ đợi mưa rào, mở miệng ra như để đón **mưa xuân**" (G 29:23).

Cái gì cũng có nghĩa đen và nghĩa bóng. Mùa Xuân cũng vậy. Kinh Thánh nói nhiều về mùa Xuân theo nghĩa bóng:

– Mùa Xuân hiểu theo tuổi thọ: "Hằng tháng, vào ngày mừng sinh nhật của vua, người Do-thái phải ngâm đắng nuốt cay mà dự các bữa tiệc cúng thần. Đến ngày lễ kính thần Đì-ô-ny-xô, họ buộc phải đội **vòng hoa trường xuân** đi kiệu thần Đì-ô-ny-xô" (2 Mcb 6:7).

– Về tội lỗi thời tuổi trẻ: "Quả thật, nhằm chống lại con, Ngài đã viết những lời cay đắng, đã kể ra các tội con phạm lúc **xuân xanh**" (G 13:26). Hậu quả của tội lỗi xảy ra nhãn tiền: "Đời họ sẽ lụi tàn giữa **tuổi thanh xuân**, mạng họ tiêu vong vì bọn trai điếm" (G 36:14).

- Về sự tin tưởng, không thất vọng, xin Thiên Chúa thương xót: "**Tuổi xuân** trót đại bao lầm lỗi, xin Ngài đừng nhớ đến, nhưng xin lấy tình thương mà nhớ đến con cùng" (Tv 25:7).

– Về tình cảm gia đình: "Từ **thuở thanh xuân**, tôi đã nuôi nó như một dưỡng phụ và đã hướng dẫn nó ngay từ lúc tôi lọt lòng mẫu thân" (G 31:18).

– Thật diễm phúc nếu chúng ta có thể xác định mà không cảm thấy tự hổ thẹn với lòng mình: *"Từ **độ thanh xuân**, tôi trông cậy Chúa"* (Tv 71:1). Lý do tín thác vào Chúa rất rõ ràng, và điều này đã được xác định từ hồi còn trẻ: *"Vì lạy Chúa, chính Ngài là Đấng con trông đợi, lạy Đức Chúa, chính Ngài là Đấng con tin tưởng ngay từ **độ thanh xuân**"* (Tv 71:5). Và thật là đại phúc nếu chúng ta luôn giữ đúng như vậy cho tới hơi thở cuối cùng với niềm tin yêu mạnh mẽ: *"Từ **độ thanh xuân**, lạy Thiên Chúa, con đã được Ngài thương dạy dỗ. Tới giờ này, con vẫn truyền rao vĩ nghiệp của Ngài"* (Tv 71:17).

– Thiên Chúa là Đấng tạo dựng muôn loài, hữu hình và vô hình, kể cả sự sống: *"Chúa rút ngắn **tuổi xuân** người lại, trút nỗi nhục nhằn xuống toàn thân"* (Tv 89:46). Ngài là Nguồn Sống, Ngài muốn cho ai trường thọ hoặc đoán mệnh là quyền của Ngài, và lại Ngài có kế hoạch mầu nhiệm mà phàm nhân chúng ta không thể hiểu thấu.

– Chúng ta chẳng đáng gì, nhưng tình yêu của Ngài bao la, lòng thương xót của Ngài lớn hơn mọi tội lỗi: *"Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi, thương chữa lành các bệnh tật người. Cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết, bao bọc người bằng ân nghĩa với lượng hải hà, ban cho đời người chứa chan hạnh phúc, khiến **tuổi xuân** người mạnh mẽ tựa chim bằng"* (Tv 103:3-5).

– Tuổi trẻ còn bông bột, háo thắng, háo danh, ưa "nổ", khoái "chảnh", do đó mà rất dễ sa ngã. Làm sao bảo toàn "chiếc áo trắng" đã được "giặt sạch" khi lãnh nhận Bí tích Thánh tẩy? Tác giả Thánh Vịnh hỏi và trả lời: *"Làm thế nào giữ được **tuổi xuân** trong trắng? Thưa phải tuân theo lời Chúa dạy"* (Tv 119:9).

– Nam và nữ có những điểm tương đồng và dị biệt, nhưng tất cả đều phát xuất từ Thiên Chúa và quy về Ngài. Tác giả Thánh Vịnh cầu chúc: *"Mong đàn con trai ta mạnh như cây vừa lớn đang **tuổi xuân** mơn mớn; mong bầy con gái ta đẹp như hình mỹ nữ khắc trên cột đèn đài"* (Tv 144:12).

– Còn trẻ người non dạ, người trẻ cần phải "học ăn, học nói, học gói, học mở" để tích lũy kinh nghiệm. Và Kinh Thánh dặn dò: *"Này bạn thanh niên, cứ vui hưởng tuổi xuân của bạn, và làm cho tâm hồn được hạnh phúc trong những ngày còn trẻ: cứ chiều theo*

ước muốn của lòng mình và những gì mắt mình ưa thích. Nhưng bạn phải biết rằng: về tất cả những điều đó, Thiên Chúa sẽ gọi bạn ra xét xử” (Gv 11:9). Gọi là lời khuyên nhưng lại cũng chính là lời cảnh báo đấy!

– Kinh Thánh có thêm lời khuyên dành cho giới trẻ: "Giữa **tuổi thanh xuân**, bạn hãy tưởng nhớ Đấng đã dựng nên mình. Đừng chờ đến ngày tai ương ập tới, đừng chờ cho năm tháng qua đi, những năm tháng mà rồi bạn sẽ phải nói: Tôi chẳng có được một niềm vui nào trong thời gian đó cả!" (Gv 12:1).

***Lạy Chúa Xuân, chúng con cảm tạ Ngài thương ban cho chúng con Mùa Xuân tràn gian để “nếm thử” Mùa Xuân Trường Sinh mai sau. Xin giúp chúng con biết tận hưởng Mùa Xuân Hồng Ân, Mùa Xuân của Lòng Chúa Thương Xót, và luôn ngưỡng vọng về Mùa Xuân Vĩnh Cửu nơi Thiên Quốc. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng cứu độ chúng con. Amen. (Trầm Thiên Thu)**

Hai Mùa Xuân - Một Đời Người

+ Xuân Trần Thế :

-Hạ về nắng đỏ chói lòà,
Bướm ong trốn dưới dàn hoa gọi mời
Đàn chim quên hát vui tươi,
Bên thêm tiếng võng xa vời trong mơ.

-Thu về lá rụng đầy hiên,
Thoáng từng làn gió rơi êm lá vàng
Con đò lờ lững sang ngang,
Đưa chèo viển khách bàng hoàng xa quê..

-Đông sang gió lạnh thổi về,
Lòng người trĩu nặng đê mê u sầu,
Bầy chim phiêu bạt nơi đâu,
Thiên di xa xứ bao lâu qui hồi ?

-Xuân chỗi dậy, sáng đất trời,
Hoa Xuân mở nụ đón mời bướm Xuân,

*Cô gái mở hội thanh tâm,
Ước mơ cuộc sống mùa Xuân đợi chờ.*

+Xuân NƯỚC TRỜI :

Hình hài của NƯỚC ấy thế nào cũng chẳng ai hay, thế nhưng ta có thể chắc chắn rằng trong NƯỚC ấy sẽ không còn khổ đau, chết chóc mà chỉ có sự công chính, hạnh phúc, và bình an. Điều ấy là được nhắc đến ngay từ khi tạo dựng vũ trụ: “Thiên Chúa thấy mọi sự Người làm ra thật là tốt đẹp” (St 1,31).

*+ Khác Xuân trần thế xoay vần,
Mở trang Kinh Thánh tìm Xuân NƯỚC TRỜI,
Bao câu dẫn giải gọi mời,
Dâng cao thanh thoát bao lời thiên ân.*

*Mùa Xuân Thiên Quốc trên cao,
Nghe sao dịu ngọt biết bao mong chờ,
Xuân Thánh ta luôn ước mơ,
Mùa Xuân vĩnh phúc đón chờ nơi đây.*

*Mùa Xuân trường cửu xum vầy,
Tràn ngập diễm phúc đong đầy hồng ân,*

*Xuân Trời rửa sạch bụi trần,
Không như sớm nở tối tàn thế gian.*

*Hỡi người đừng mãi gian tham !
Mùa Xuân trần thế xóa tan bóng mờ,
Mùa Xuân Thiên Quốc đợi chờ,
Xuân nơi trần thế tôn thờ Chúa thôi .*

*Hãy mau thức tỉnh người ơi !
Giã từ lối sống một đời đi hoang,
Trở về tin yêu vững vàng,
Lòng Chúa từ ái Xuân ban Nước Trời.*

**Xuân TRẦN THẾ mau tan trong sương khói,
Xuân NƯỚC TRỜI bền vững chốn thiên cung.**

+ Tâm tình suy tư :

Với người Ki tô hữu, chúng ta còn biết đến một cuộc sum họp, mà nơi đó tràn đầy hạnh phúc viên mãn, sẽ không còn chia ly lo lắng, sẽ không còn thấy thiếu thốn điều gì và kéo dài vô tận. Đó là cuộc sum họp của con cái Chúa nơi Thiên Quốc, nơi mà chúng ta sẽ được chiêm ngưỡng tôn nhan Thiên Chúa. Ngài là Chúa của Mùa Xuân bất diệt. Quả vậy, đó là tình trạng hạnh phúc mà khi chúng ta được sum họp về bên Chúa, là hạnh phúc mà ngay từ đầu Thiên Chúa đã hứa ban cho nhân loại. Hạnh phúc vô song nơi Thiên Quốc lớn hơn những gì chúng ta nghĩ tới và mơ được, hạnh phúc mà các Thánh của Thiên Chúa đã sẵn sàng từ bỏ hết tất cả, các ngài đã từ bỏ mọi phú quý vinh hoa nơi trần gian, và cả chính mạng sống mình để mong được hưởng. Hạnh phúc lớn lao là thế, và chúng ta đang hướng tới. Khi nói đến cuộc sum họp nơi Thiên Quốc chúng ta cũng biết rằng, chúng ta là những người đang sống trong tình trạng chia ly và chúng ta đang làm một cuộc hành trình trở về. Chúng ta sẽ kinh qua cái nóng của mùa hạ, sẽ bước qua cái vàng úa của mùa thu, sẽ đắm mình qua cái lạnh của mùa đông để đến được với vẻ đẹp của mùa xuân. Thế nhưng liệu rằng, sau khi kinh qua đời tạm này liệu chúng ta có đến được cuộc sum họp mà Thiên Chúa dọn sẵn cho ta, hay là ta lạc lối?

Đó là câu hỏi luôn đặt ra cho chúng ta trên cuộc hành trình trở về sum họp.

Đinh Văn Tiến Hùng